

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 116 Tuesday, June 15, 1971

Pregled pakistanske državljanske vojne

Pakistanska državljanska vojna je bila primeroma kratka, trajala je le par tednov. Ne bi pa mogli reči, da je res končana. Trenutno vlada vsaj navidezen mir. Kako dolgo bo, bo odvisno od tega, kako se bodo reorganizirali uporni Bengalc, ki se trenutno obnašajo kot človek, ki ga je zadel nevaren mrtvoud in ne ve, ali bo še obstal pri življenju. Državljsanska vojna je bila torej kratka, toda tako divja kot redkokatera druga po drugi svetovni vojni. Morda jo prekaša le še kitajska državljanska vojna, ki je spravila komuniste na oblast. Če k njej prištejemo še "kulturno revolucijo", bi skoraj lahko rekli, da kitajske revolucije še danes ni konec. Morda jo bo končal šele prvi rod Maovih naslednikov.

Kot rečeno, spada pakistanska državljanska vojna med najbolj divje v zadnjem času. Prekaša celo marsikatero, ki so bili pri njej udeleženi komunisti. Obenem je tudi značilno to, da vemo o njej zelo malo ali celo ničesar. Zavrženje je mogoče dati samo površen pregled, ki pa tudi odkriva nekatere značilnosti.

Da se Pakistanu bliža huda burja, so pokazali že prvi politični razgovori med vlado in opozicijo po parlamentarnih volitvah. Pri njih je zmaga bengalska opozicija, do čim je vlada v zahodnem Pakistanu ostala v manjšini. Vojaška diktatura tega stanja ni hotela vpoštevati. Hotela je gospodariti, kot da bi volitev ne bilo. Saj je hotela parlamentu celo predpisati, kakšna naj bo ustava. Vztrajala je na tem, da mora parlament izglasovati centralistično ustavo v "imenu državnega in narodnega edinstva". Bengalc so tako idejo gladko odklonili in zahtevali praktično konfederacijo. Na to bengalsko stališče je predsednik Yahya Khan odgovoril z odločnim "ne" in zagrozil, da bo tudi s silo uveljavil upravni centralizem.

Da pripomore svoji ideji do zmage, je Yahya Khan prišel v Dako, da se tam pogaja z vodnikom Bengalcev šejkom Mujibur Rahmanom. Pogajanja so se razbila, diktator Yahya Khan je pa obenem zvedel, da ga hoče glavno načelstvo bengalske stranke Awami lige aretirati, zasedati letališče v Daki, pa tudi edino luko na Bengalskem, da bi bile tako pretrgane vse zveze med obema deloma Pakistana, vzhodnim in zahodnim. Vse to ga je močno raztogotilo in razburilo. Med tem je še zvedel, da se bo uprli tisti del pakistanske vojske, kjer služijo Bengalc. Z vojaškimi uporniki bi potegnili tudi dijaki in policija. Da to ni vse skupaj domišljija, so pričala poročila iz nekaterih pakistanskih krajev, kjer so bengalski domačini "delali revolucijo" kar na svoj način in z ognjem in mečem preganjali svoje nasprotnike. Vse to je pomenilo za Yahya Khana, da je čas za pogajanja minul in da je treba začeti z dobo nasilja. Vlade čete so se pripravile za akcijo zadnji teden v marcu in res začele divje klanje, kamor so prišle.

Divje klanje je bilo zanje lahka stvar. Bengalski uporniki se namreč na upor niso v vojaškem pogledu prav nič pripravili. Bili so tako zaverovani v ideale svobodne demokracije kot na primer Slovenci l. 1918 v Wilsonovih 14 točk. Bili so prepričani, da jim bo volivna zmaga izpolnila vse politične želje. Zato so že koncem marca spremenili vzhodni Pakistan v pravo deželo anarhije. Pri tem so imeli še to nesrečo, da so nekateri njihovi bojovitejši pristaši začeli nasilno obračunavanje s pristaši Yahye Khana. Obračunavanje je bilo zvezano s prelivanjem krvi, kar je tudi po svoji vplivalo na Yahya Khana.

Vse to je bilo četam Yahye Khana znano že v začetku aprila. Takrat so udarile z vso silo, pri tem pa nikjer nalezle, na pomembnejši organiziran vojaški odpor Bengalcev. Zato so lahko načrtno "zasedale" vzhodni Pakistan: najprvo velika mesta in gospodarska središča in potem prometne zveze z njimi, potem pa še bližnje okolice mest in prometnih žil. V džungli se čete Yahye Khana niso spuščale, bilo jih je premalo. V džungli so se zatekali bengalski uporniki ter tam skušali rešiti svoje življenje. Tja jim res niso sledili Yahyijini vojaki, pač pa pomanjkanje hrane in zdravstvene službe, pa tudi zasluska. Začela se je tragedija bengalskega civilnega prebivalstva, ki se še stopnjuje, ni namreč še končana.

Lakota je iz džungle začela goniti domačine proti indijski meji, da v begu rešijo svoje življenje. Do meje priti ni bilo in ni lahko, zato valovi beguncev udarjajo sunkoma proti meji, kjer so v začetku begunci imeli težave pri prehajanju preko meje. Sedaj jih baje pakistanske oblasti ne nadlegujejo. Zanje začenja biti vsak upornik navaden begunec, torej vsaj trenutno nič nevaren, pa še rediti ga ni treba.

Tako se valijo proti Indiji begunci dveh vrst: prvi val je obstojal iz tistih domačinov, ki so bežali pred Yahyijini vojaki, sedanjim drugimi val pa beži pred lakoto v bengalski džungli. V džungli se je namreč hitro raznesla novica,

da skuša v Indiji ves svet pomagati beguncem, da ne umirajo od lakote. Zato silijo čez mejo. Ker je med njimi dosti Hindučev, torej pripadnikov vere, ki je merodajna v Indiji, jih indijske oblasti ne preganjajo. Morda odgovarja stvarnosti trditev, da je število beguncev že prekorajilo 5 milijonov in da dotoka še ni konec.

Bengalske tragedije še ni konec. Kar je upornih Bengalcev ostalo doma, se skrivajo po džungli in gledajo, kako ne bi postali plen lakote in epidemij, kajti vlada ne skrbi zanje. V Indiji podporna akcija še ne funkcionira zadovoljivo radi stroškov, čeprav Indija potroši za prehrano vsakega begunca komaj 13 centov na dan!

V političnem pogledu se že kažeta dve posledici ponesrečene bengalske vstaje: pakistanska država ne obstoja več kot skupna duhovno utemeljena politična enota. Sovraštvo med zahodnim in vzhodnim delom je tako veliko, da še po nekaj rodovih ne bo izginilo. Bengalc so drago plačali prvi uporniki "pouk", kar jih pa ne bo oviralo, da ne poskusijo znova, kadar se jim bo zdel čas primeren. Zato bo zahodni del države komaj spravil toliko vojaštva na noge, da nasilno vlada nad vzhodnim. To že ni več država, ki bi kaj pomenila v mednarodni politiki.

Druga posledica je nevarnejša. Med Indijo in Pakistanom še ni poravnani spor radi Kašmirja. Sedaj se mu je pridružilo še vprašanje bengalskih beguncev v Indiji, ki jih indijsko javno mnenje ne bo pustilo na cedilu. Tako je sedanjim bengalski upor dosegel to, česar ni nameraval: poglobil je že itak napeto stanje med Pakistanom in Indijo. Ako bi bil danes mogoč plebiscit na Bengalskem, bi večina glasovala rajše za priključek k Indiji kot za povezanost z zahodnim Pakistanom. Pakistan bi zdrknil z države 120 milijonov ljudi na državo s 60 milijoni. To bi močno premaknilo že sedanje ne ravno idealno ravnovesje političnih sil v Aziji.

BESEDA IZ NARODA

OD SV. VIDA ZVON

CLEVELAND, O. — Danes je god sv. Vida, mučenca naše Cerkve in farnega patrona prve slovenske župnije v Clevelandu. Slovenci v Clevelandu, posebno pa še župljani vidovske župnije, bomo slovesno praznovali god sv. Vida prihodnjo nedeljo, 20. junija t.l. Po vsaki sv. maši bodo verniki, kakor beremo v Farnem oznanilu vidovske župnije, lahko poljubili relikvijo sv. Vida; razen tega bo na ta praznik postavljen v vidovskem cerkvenem prezbiteriju kip sv. Vida, ki stoji sicer v vdolbini stene poleg stranskega oltarja sv. Jožefa. Seveda pa bodo tudi vidovski zvonarji ta dan po svoje proslavili god sv. Vida tako, da bodo za glavno sv. mašo na to nedeljo kar se da slovesno pritrkavali ter tako oznanjali vidovskemu farnemu občestvu njegov veliki dan.

Na Slovenskem je razmeroma veliko krajev, ki nosijo svoje ime po sv. Vidu. Krajevni leksikon Dravske banovine iz leta 1937, kateri vsebuje uradne topografske, zemljepisne, zgodovinske, kulturne, gospodarske in tujakopmetne podatke za vse kraje takratne vrhovne slovenske upravno-politične enote banovine, katera je bila obsegala vse takratno slovensko ozemlje, kolikor ga je spadalo pod državni okvir Jugoslavije, navaja s tega področja trinajst krajev, kateri imajo ime po sv. Vidu. Med temi jih je devet, ki se imenujejo Sveti Vid, drugi štirje pa nosijo poimenovanje Sent Vid. Prebivalci prvih devetih krajev se imenujejo Vidovci, prebivalci drugih štirih pa Šentvidčani. — Vemo pa tudi, da je bilo izven področja Dravske banovine še nekaj slovenskih krajev, ki so nosili odnosno še danes nosijo svoje ime po sv. Vidu; med temi jih je nekaj na Slovenskem Koroškem, na Goriškem in v Slovenski Benečiji in menda nekaj tudi v slovenskem avstrijskem radgonskem kotu na Štajerskem. Vendar nas danes vse to ne zanima. Zanima nas danes tu le slovenski clevelandski Sv. Vid. Če je pišček pregled pravi, potem je namreč to edini ameriški slovenski Sv. Vid.

Prva in doslej edina ameriška slovenska naselbina je dobila poimenovanje po sv. Vidu leta 1894, to je takrat, ko je bila postavljena v Clevelandu na prostoru med Norwood cesto in Glass aveniji prva slovenska cerkev v Clevelandu. To cerkev so zgradili prvi slovenski vidovski župljani pod vodstvom svojega župnika Vitusa Hribarja,

po domače Matožotovega Vida iz vasi Cirkuš, župnija Zgornji Tuhinj nad Kamnikom. Tega Hribarja je pripeljal leta 1890 iz Ljubljane v Cleveland Stefan Furdek, župnik pri clevelandski češki župniji Lurske Marije na E. 55. cesti, Slovak po rodu. Furdek je poslal "v stari kraj" clevelandski škof Gilmour z naročilom, naj tam poišče "enega 'Croata'".

Matožotov Vid je v Ljubljani opravil klasično gimnazijo z maturo. Po prihodu v Cleveland je opravil tu še bogoslovne študije. Dne 29. julija 1893 ga je takratni clevelandski škof Ignacij Horstmann posvetil v mašnika; že 1. avgusta tistega leta pa mu je naročil, naj ustanovi za provincence na njegovem škofijskem področju slovensko župnijo. Zaupane naloge se je mladi Vid Hribar, rojen 29. maja 1870, lotil z vsem mladostnim ognjem. In brž ko je imel za silo organizirano farno skupnost, se je lotil z njo zidave prve cerkve, katero je potem postavil v rekordno hitrem času.

Svet za novo cerkev je bil kupljen 29. junija 1894. Tudi glede tega je bil župnik Furdek dober svetovalec župniku Hribarju. Nova cerkev je bila lesena. Stala je tam, koder stoji danes vidovski farni avditorij. Z 4. nov. 1894 jo je blagoslovil msgr. Boff, ki je opravil nato v njej tudi prvo sv. daritev, in sicer za Slovence.

Želja prvih slovenskih župljanov je bila, naj bi bila njihova cerkev posvečena Materi božji, saj je tej posvečeno na Slovenskem toliko cerkva, naj bo še prva v Clevelandu, odnosno v ohajski državi. Da bi se pa izkazali svojemu župniku kar se da hvaležne, so se prvi župljani nove slovenske župnije odločili, naj bo njihova cerkev posvečena sv. Vidu, župnikovemu krstnemu patronu. Župnik Vitus Hribar — do svoje posvetitve v duhovnika se je imenoval Vid, po posvetitvi pa si je nadel latinsko obliko tega imena Vitus, je bil tega priznanja s strani svojih prvih župljanov neizmerno vesel in se je odločil, da jim sam s svoje strani zato za cerkev kupi kip sv. Vida, ki še sedaj stoji v cerkvi in o katerem je bilo spredaj že govora.

Ker je postala vidovska župnijska cerkev s časom premajhna, je l. 1931, to je pred 30 leti, postavil drugi vidovski župnik Jernej Ponikvar na 6019 Glass aveniji novo, mogočno, zidano cerkev, katera bo, dokler bo stala, živo pričala o daljnosežnosti načrtov župnika Jerneja Ponikvarja in njegovih slovenskih

župljanov. — Msgr. Jernej Ponikvar je nasledil pri Sv. Vidu župnika Vitusa Hribarja 2. avg. 1907, ko je bil ta odšel za župnika k Sv. Avguštinu v Barber-ton, Ohio. — Msgr. Vitus Hribar je umrl 26. maja 1956 kot upokojeni župnik pri Mariji Vnebozvzeti v Collinwoodu v Clevelandu.

Te spominske zgodovinske drobce k letošnjemu vidovskemu farnemu "žegnanju" ali prošnji naj sklenem z isto željo, s katero je sklenil svoj slavnostni govor pisatelj Karel Mauser ob praznovanju 75-letnice farsv. Vida, ko je dejal:

"...prosimo Boga vsak v svojem jeziku, toda z enim srcem, da bi bedel nad faro sv. Vida, da bi stala še dolgo, da bi sprejemala v svoje duhovno naročje nas, naše otroke in naših otrok otroke!"

Faran od Sv. Vida

Darovi za Slovensko kapelo v Washingtonu

CLEVELAND, O. — V zadnjem poročilu sem bil že omenil, da smo dosegli cilj \$70,000 in da je s tem naša kapela plačana; kljub temu pa se je odzvalo še lepo število naših rojakov s svojimi darovi. Vse to nam bo sedaj zelo prav prišlo, kajti z blagoslovitvijo bodo združeni precejšnji stroški. Pričakovali smo, da nam bodo spominske znamke prinesle dovolj denarja za stroške, da nam žalost odziv ni bil tak, kot smo pričakovali. Vendar vsem, ki ste se odzvali za znamke ali z direktnimi darovi, naj vam Bog in Marija Pomagaj stotero povrne ta za vse vaše žrtve! Od zadnjega poročila smo prejeli sledeče darove:

Po \$100: Dr. Anthony F. Speh, Cleveland, Ohio; Mr. Frank J. Lausche, Washington, D.C.

Po \$50: Mr. in Mrs. Anthony Znidar, Richmond Hts., O., v spomin družine Frank Marinovic, Newburgh, in družine Antona Znidarsic, St. Clair Ave., Cleve., O.; Rev. Aloysius Hribsek, Bridgeport, Conn.

Po \$30: Rose E. Heath, Denver, Colo.; Joseph Gerics, Trumbull, Conn., namesto venca na grob pok. Mrs. Barbare Markoja.

Po \$25: Gasper in Helen Drasler, Waukegan, Ill.; Mrs. Joseph Heraver, N. Chicago, Ill., v spomin soproga Josepha Sr.; Dolores A. Kreck, Ridgewood, N.Y., v spomin soproga Franka; No. 81 KSKJ, Pittsburgh, Pa.; Mr. in Mrs. V. R. Kokal, Pittsburgh, Pa., v spomin Paula in Johanne Kokal; Mrs. Louise Simonelic, Chicago, Ill.

Po \$20: Milica Kocivar (brez naslova); Jacob Beznik, Milwaukee, Wis.

Po \$19: Društvo Sloga št. 14 SNPJ, North Chicago, Ill.

Po \$10: Msgr. L. B. Baznik, Thompson, O.; Ursula, Frank in John Kobal v spomin Johna Urbanc in družine; Mrs. Caroline Mochnik v spomin soproga Johana; Olga Kaucich v spomin pok. Andrew Kaucich, Joseph Kozel Sr. družine ter Thereso in Frank Dusak; Mrs. Josephine Anzlovar in Frank Bratkovich, vsi iz La Salle, Ill.; Mrs. Mary Dvorsak, Slovan, Pa.; Mrs. Michael Pauchnik, Atlasburg, Pa.; Neimenovana, Butte, Mont.; Veronica Cacya, Cassopolis, Mich.; Frank Snyder, Cleve., O.; Mrs. Josephine Pureber, Euclid, O.; Mr. in Mrs. Ernie Racic, Cleve., O.; John Taychman, Elmhurst, Ill.; Mr. in Mrs. Edward Krotec, Detroit, Mich.; Matilda Knez, Bridgeville, Pa.; Richard Pucin, Highland, Ill.; Mrs. Frances Urh, Waukegan, Ill.

Po \$5: Mrs. Val. Maleckar, Winfield, N. Y.; Mrs. Katherine Jancinich, Cle Elum, Wash.; Mrs. John Browelli v spomin Marini in Browelli družin; Agnes Zielinski v dober namen; Mr. in Mrs. John Hoefflerle v dober namen, vsi trije iz La Salle,

Odbojarski turnir na Slovenski pristavi

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 30. maja, se je na Slovenski pristavi vršil odbojarski turnir, katerega so se udeležila moštva iz Kanade: Planica in SSK iz Hamiltona ter SSK iz Toronta in moštva iz Amerike: Slovenski odbojarski klub iz Chicaga, SAVA iz Minnesote, SAVA iz New Yorka ter SSK Cleveland I in SSK Cleveland II. Zamilsel za turnir je dal Ivan Kamin iz New Yorka, ki je z neutrudljivim delom to svojo zamisel pripeljal do dejanske uresničitve. Za to nesebično delo moramo biti Ivanu vsi hvaležni. Hvala tudi Slovenski pristavi, ki je s pomočjo članov SSK Cleveland napravila dve novi igrišči za odbojko. Prostor, kjer sta novi igrišči zgrajeni, je zelo lep in nudi gledalcem z malega grička nad igrišči neomejen pogled na vse, kar se med igrami dogaja. Obiskovalci turnirja so bili namreč urejenim športnim igriščem Slovenske pristave nadvse zadovoljni. Organizacijo turnirja samega je prevzel SSK Cleveland, ki je moral trdo delati, da so igre potekale brez večjih zapletljivosti. G. Leben je skrbel za prijetno glasbo in zvočne naprave. Ko bo enkrat elektrika napeljana do igrišč pod zemljo, potem ne bo več težav, da bi gledalci nevede prekinjali električno zvezo.

Pripravljalni odbor tekem je vsa moštva razdelil v dve grupi. V grupi A so bila moštva, ki so imela že nekajkušenj v igranju odbojke; v to grupo so bili dodeljeni Planica-Hamilton, SAVA Minnesota, SAVA New York in SSK Cleveland I. V grupi B so igrala moštva, ki so bila šele pred kratkim ustanovljena, ali pa ona, ki niso imela dovolj prilike za vežbanje, kakor SOK Chicago, SSK Hamilton, SSK Toronto in SSK Cleveland II. Turnir je bil organiziran tako, da so morala vsa moštva ene grupe igrati z vsemi moštvi iste grupe. Prvi dve moštvi vsake grupe sta nato napredovali v semi-finalne igre. Rezultati tekem so bili naslednji:

Grupa A Dobili Izgubili
1. Planica-Hamilton 2 1
2. SSK Cleveland I 15 15
3. SSK Toronto 15 14
4. SSK Cleveland II 15 7
5. SSK Hamilton 15 9
6. SSK Cleveland I 15 7
7. SSK Cleveland II 15 9
8. SOK Chicago 15 9

Po končanih tekmah so v dvorani ljudem predstavili člane prvih dveh moštev. Gdč. Anri Znidaršič je podarila g. Lamplu, kapetanu torontskega moštva, in g. Tomincu, kapetanu clevelandskega moštva, krasna pokala; vsak član moštva pa je dobil za spomin lepo medaljo. Vsi smo bili dobre volje, ker je turnir tako lepo uspel. Gostje iz drugih mest so bili hvaležni za lep sprejem in za veliko število gledalcev. Zelo so bili zadovoljni igralci iz daljnih mest, posebnosti tudi z igrišči. Žal, da so morali se Kanadčani, ki naslednji dan niso imeli praznika, kmalu na pot. Vsi so želeli, da bi se zopet srečali na drugem odbojarskem turnirju čez leto dni.

Vsi, ki so turnir pripravljali in v kateri sem že omenil, tudi igralci, so bili nadvse veseli, da je prišlo na turnir toliko gledalcev, ki so pridno podžigali igralce. Njihov obisk turnirja je bil zlasti pomemben zato, da so mladim pokazali, da jih hočejo podpirati pri njihovem delu, da jih veseli, da svoje mlade moči posvečajo športu in delu, ki jih bo obvaroval slabe družbe in slabih navad, ki kakor kuga uničujejo današnjo mladino. Frank Rihtar zasluži posebno pohvalo, ker se je nesebično žrtvoval, da je sestavil in učil SSK Cleveland II moštvo, ki je doseglo na turnirju 6. mesto, kar je gotovo uspeh. Lahko bi našteval ime za

Frank A. Turek, tajnik
986 Bryn Mawr Ave.
Wickliffe, Ohio 44092

(Dajle na 3. strani)

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Junjske misli
Slovenecem

„...nekoč sem slišal v ljubljanski stolnici duh svetnika Alojzija Košmrlja, t a k r a t n e g a stolnega vikarja, kako je nava-
jal v pridigi slovenski prego-
vor: 'Govoriti je srebro, molčati
pa zlato.' Pa je pomenljivo do-
dal: 'Včasih pa je molčati greh.'
— Prav gotovo bi npr. bilo na-
pak, če bi o svojih nedolžnih
žrtvah molčali. O osebnih krivi-
cah in o zlu, ki so ga nam in
našim komunisti prizadeli, lah-
ko ponižno molčimo; odpustiti
smo jim po Jezusovi zapovedi
dolžni. Toda čut pravičnosti in
iskrena ljubezen do toliko žrtev
komunističnega brezboštva pod
napačno krinko osvoboditve slo-
venskega naroda zahteva, da o
tem govorimo in pišemo. T e r z
vso ljubeznijo do čiste resnice
razkrivamo komunistične zloči-
ne, lažnive očitke in brezvestna
obrekovanja." (Dr. Filip Žakelj,
SIJ SS 31. maja 1971.)

Pred 26 leti smo se umaknili
pred komunisti in pred njih-
ovim terorjem. O tem umiku in
njegovih posledicah je povedal
Pavle Fajdiga sledeče:

"Ker smo se umaknili pred ko-
munisti — da se zopet vrne-
mo z umikom že nakazali svo-
jo strategijo: delamo, da bodo
razmere doma spet take, da nam
bo vsem možna vrnitev, toda ni
taka, kakršno danes nekateri na-
pravijo — turistična, čustvena —
temveč vrnitev v svobodo. Ni
važno, če bo kdo od nas šel še
kdaj nazaj, važno je, da bo Slo-
venija tudi z našimi napori čim
prej svobodna." (Sv. SI.)

Naj zadostujeta ti dve misli:
Za cel mesec nad dajeta dovolj
tvarine za premišljevanje. Ta
mesec junij so nam še posebno
blizu tisti, ki so v borbi in v mu-
čeništvu darovali življenja za
svobodo slovenskega naroda. Če
so oni dali vse, kdo izmed pre-
ostalih živih bo opravičen, če da-
nes za svobodo Slovenije ne na-
redi ničesar?

Drobec iz kronike
Slovenskih dni v Kanadi

Kakor je že naznanil odbor
Društva Slovencev Baraga, smo
letos Slovenci v velikem To-
rontu praznovali že 12. sloven-
ski dan. Lepa je bila misel, da je
bil letošnji posvečen slovenski
mladni. Naj tu pa tam omenim,
kakšno smo obhajali druge sloven-
ske dneve. Prišli smo — vsaj
nekateri — že v tista leta, ko ra-
di obujamo spomine. Naj nam
vsem, prirediteljem in udeležencem,
pretekli dogodki dajejo po-
guma, novih misli in idej ter no-
vega zagona.

Tretji slovenski dan, ki je bil
5. avgusta 1962 na Slovenskem
letovišču, je bil istočasno kot
V. katoliški slovenski dan v Cle-
velandu. Prireditelji tega dne
so poslali Slovencev v Kanado
pozdrave, ki jih je prinesel dr.
Miha Krek, predsednik NO za
Slovenijo. Težo priprav za tretji
slovenski dan je nosilo Društvo
Slovencev in njen predsednik g.
Ivan Marn. Sodelovale pa so še
druge organizacije: STZ iz To-
ronta in Clevelanda, "Prekmur-
ska folklorna skupina, pevski
zbor, Slovenska pisarna in otro-
ška ter dekliška rajalna skupi-
na.

Program je napovedoval in
vodil inž. Stane Bah iz Londona,
govoril pa je inž. Živko Marc iz
Montreala. Pokrajinsko vlado je
zastopal minister J. Yaremko.
Zastopane so bile organizacije
Slovencev, iz Montreala g. A.
Štibernik, iz Londona, Ont., g.
Tone Šorn, iz Clevelanda, Ohio,
g. J. Varšek, iz Hamiltona g. F.
Kozlar. Za to priliko je izšla tu-
di "Slovenska misel" št. 2. Ude-
ležba je presegla 2000.

Tretji slovenski dan je imel
prvenstvo v tem, da se je na
njem zbralo več zastopnikov slo-
venskih organizacij kot nikdar
poprej in je bilo zastopanih več
slovenskih naselbin kot kdajkoli
prej.

Por.

Misijonar piše
"Kanadski Domovini"

Ranomena, 27. aprila 1971.
Najprej se vam in vsem kan-
adskim dobrotnikom zahvalju-
jem za pomoč, ki jo je bil dele-
žen naš misijon. Vse sem preko
gospoda Buha v redu prejel.

Obenem pa vam javljam s svo-
je nove dokončne misijonske
postojanke v Ranomeni in v
Midongy du Sud. Preselil sem
se ravno za novo leto. Božič sem
se obhajal na prejšnjem mestu
v Volupenu. Odslej delava sku-
paj s sošolcem Silvestrom Čes-
nikom. Rezidenco imava v Ra-
nomeni in od tu odhajava iz-
menično na svoje turneje po
brusu. V resnici upravljava dve
ozemeljsko zelo obširni misijon-
ski postaji. Ranomeno in Midon-
gy du Sud. Vendar Midongy du
Sud, čeprav upravno-politična
podprefektura, je tako oddalje-
na in težko dostopna postojan-
ka, da je dosegljiva samo v suhi
dobi. Uspelo mi je celo za ve-
liko noč pririti mi s svojim lahkim
avtom tja in sem tako opravil
obrede velikega tedna spet prvič
po 9 letih, ko je bil tam zadnji
francoski misijonar na tem pod-
ročju škofije. Celotno misijon-
sko ozemlje meri po približnih
računih toliko kot ozemlje kop-
rske škofije v Sloveniji. V vsa-
kem pogledu pa je to najino o-
zemlje tudi med najbolj zaosta-
limi v škofiji in celo na otoku
(Madagaskar, op. por.). Prebi-
valstvo je še na zelo nizki stop-
nji razvoja, tako kulturno, go-
spodarsko kot tudi socialno. Ve-
lik socialni problem predstav-
ljaajo predvsem različne bolezni,
od katerih je gobavost najbolj
razširjena. Naj vam ne govorim
dosti več o tem.

Morda bi omenil, kaj je naji-
no dosedanje delo nasproti to-
likšnim potrebam. Gotovo naj-
prej kot duhovnika ne moreva
iti preko pastoralnega dela: ob-
hajanje Eharistije, poučevanje,
vzgoja katehistov, obiskovanje
družin, bolnikov. Na kulturnem
področju: gradnja podeželskih
šol za otroke in odrasle; trenu-
no imava v delu tri tako šole.
Na socialnem področju v času
pomanjkanja (lakote), iskanje
pomoči vsepovsod za pomoč bo-
linim otrokom, starčkom, pomoč
v obleki in perilu preko komite-
ja krajevnega Rdečega križa.
Temu izročiva pomoč, ki jo do-
biva v obliki paketov iz Slove-
nije, iz Kanade ali Amerike.
Kot socialno pomoč smatram
tudi v obliki dela. Z nadaljnjimi
gradnjami sva do sedaj prispe-
vala ogromno pomoč brezposel-
nim, ki hočejo delati, pa dela ni.
Do sedaj (kar več mesecev) sva
držala do 20 do 30 delavcev pri
gradnji dveh misijonskih hiš,
cerkve, garderij in manjših va-
ških kapel. Sedaj pa je vse to
dela zastalo, ker že dolgo ni no-
bene učinkovitejše pomoči. Pri-
čakovala sva, da se naju bodo
spomnili dobrotniki tudi kaj za
veliko noč. Do danes pa je na-
jino upanje ostalo prazno. Rada
vsi vsaj dokončala in izvedla to,
kar sva začela, in če bi pomoč
pritekla vsaj tako kot v pretek-
lem letu, bi uspela. Vendar letos
vse tako slabo kaže. Od doma
je pomoč skoro čisto prenehala.
Iz Amerike bova morda še kaj
prejela — še vedno upava! —
drugih virov pomoči pa je na-
ma že zmanjkalo. Potrkala sva
na vrata vseh mogočih katoli-
ških in drugih dobrodelnih usta-
nov. Od vseh sva prejela še naj-

bolj učinkovito pomoč od sester
Petra Klaverja iz Švice. Povsod
drugo — celo pri Caritas — sva
naletela na gluha ušesa tako, da
naju je precej minilo to berače-
nje. Sedaj nam preostane samo
še vi rojaki iz Amerike in
Kanade. Obrnil sem se tudi na
rojake v Avstraliji, na župnika
slov. župnije v Melbourne, že
eno leto je tega, pa ni niti odgo-
voril. Le ena sorodnica iz Av-
stralije mi včasih kaj pošlje."
(Drugi del pisma pa drugič.)

Pismo je poslal gospod misijo-
nar Stanko Cikanek, ki v obup-
nem stanju kliče po pomoč. Ne
zase, za svoj misijon. Če bi
kdo hotel uslišati klic Slovenca
iz daljnega misijona, ki prosi po-
moči, mu lahko sam pošlje (P.
Stanko Cikanek, Mission Catho-
lique, Ranomena per Vangain-
drano, MADAGASCAR — Sud.)
Darove pa sprejema tudi bla-
gajnik Baragovega misijonske-
ga krožka g. Jakob Kvas, 43 Pen-
drieth St., Toronto 4, Ont.

Mis. por.

"Caravan '71"

TORONTO, Ont. — Torontski
odbor za ljudsko umetnost že
tretje leto pripravlja posebno
prireditve "Metro Caravan", ka-
tere namen je prikazati prebi-
valcem velikega Toronta kul-
turno življenje, ljudske običaje,
domačo umetnost in posebnosti
številnih narodov, ki sestavljajo
naše mesto. Na več ko 40 krajih
bodo etnične (narodnostne) sku-
pine odprle obiskovalne svoja
razstavišča (paviljone) in jih
popeljele po širnem svetu.

V tednu od 24. junija do 1. ju-
lija, pred praznikom rojstva ka-
nadske države, tisoči obiščejo
razstavišča. "Metro Caravan"
postaja med prebivalci Toronta
in okolice zanimiv dogodek. Ve-
likega pomena je za narodnost-
ne skupine, za ohranitev mno-
gih tradicij in lepote svetovnih
krajev, ki smo jih zapustili, ko
smo si izbrali Kanado za drugo
domovino.

Slovenska plesna skupina "Na-
geli" že tretje leto prireja slo-
venski paviljon "Ljubljana". Le-
tos širši pripravljali odbor u-
reja za "Caravan" obe dvorani
na Manning Ave., kjer se bodo
Slovenci predstavili kanadski
javnosti. Čas programa je vsak
večer od 6. ure do 11.30 zvečer,
v soboto, nedeljo in na praznik
1. julija pa od 1. ure do 11.30
zvečer. Spored obsega nastope
folklornih skupin, petje zborov
in posameznikov, igranje muzi-
kalnih skupin in plesnih orke-
strov. V razstavnih dvorani, o-
krajšani v slovenskih motivih,
boste videli Slovenijo v filmih,
slikah, knjigah, ročnih delih in
raznih umetnostnih predmetih.
"Miss Ljubljana" bo s svojim
dvorom v narodnih nošah spre-
jemala goste vsak večer.

Pri mizah vam bodo postregle
žene in dekleta s pristno sloven-
sko hrano in sladkimi dobrotami.
Po želji dobite še navodila za
dobro potico. V drugem ko-
tu dvorane bo vabila slovenska
gostilna, kjer bo tekla prava do-
mača kapljica iz Slovenije. Tudi
kaj boljšega ne bo manjkalo. Da
se vam ne bo drugam mudilo,
bo slovenski župan kako modro
povedal, vas poklical za rokov in
povabil k mizi na požirek slivo-
vice, ali pa stopil v senco pod
brajdo na pomenek.

Pridite v slovensko torontsko
"Ljubljano" tiste dni. Enkratna
vstopnina v naše prostore je le-
tos le en dolar. Potni list za vse
paviljone za ves čas od 24. junija
do 1. julija pa stane tri dolarje
za odrasle, 25 centov za štud-
gente do 18. leta. S potnim li-
stom imate možnost osemnev-
nega izleta v Acapulco v Mehiko,
če vas žreb odloči.

Stopite na avtobus "Caravan
'71", ki bo za nizko vozno ceno
potoval med razstavišči. Naba-

Spominska proslava v Torontu

TORONTO, Ont. — Letošnji
Spominski dan — posvečen
vsem žrtvam brezbožnega in
krvoločnega komunizma na Slo-
venskem — smo torontski Slo-
venci obhajali 6. junija na Slo-
venskem letovišču pri Boltonu v
pripravi obeh borčevskih orga-
nizacij, ki delujeta na področju
velikega Toronta.

Ob 11.30 je preč. g. Jože Časl
C.M. opravil daritev sv. maše za
vse slovenske žrtve komunizma
in tujega nasilja. Popoldne ob 2h
pa se je ob letoviščni kapelici
vršila kratka in skromna, a zelo
prisrčna proslava, s katero smo
izkazali našim mrtvim bratom
in sestram svojo ljubezen, spo-
štovanje in čast, ki jim za nji-
hovo vzvišeno žrtve pripadajo,
in se oddolžili njihovem spom-
inu.

Po kanadski in slovenski him-
ni je navzoče pozdravil g. Stane
Pleško in za uvod spregovoril
nekaj zelo tehtnih in globokih
misli. Nato je sledila zelo obču-
teno podana recitacija gospe
Resnikove, ki je recitala od-
lomke iz pesnitve "Spev rodni
zemlji", delo pesnika Salija.
Drugi odlomek iz te iste pesnitve
je kot nadaljevanje mojster-
sko podal g. Vilko Čekuta. Za
tem je sledil govor pisatelja
Karla Mauserja.

Govor pisatelja
Karla Mauserja

Dragi prijatelji!

S čudovito lepo podobo, ki jo
najdemo v starozvezni knjigi
preroka Ezekijela, se lahko da-
nes približamo temu Spominske-
mu dnevu, ki ga skupaj obhaja-
mo. Gospod je peljal preroka v
veliko dolino, polno mrtvaških
kosti, in ga je vprašal: Sin člo-
vekov, bodo li te kosti oživele?
In odgovoril je prerok: Vsemo-
gočni Gospod, ti veš.

ln tedaj mu je rekel Gospod:
Prerokuj nad temi kostmi. Glej-
te, pošljam duha, da oživite. S
kitami vas obdam in storim, da
zraste na vas meso.

In glej, nastalo je šumenje,
nastalo je šelestenje in kosti so
se približale druga drugi. Gle-
dal sem, glej, kite so prišle, me-
so je zrastle in koža se je razpe-
la čezne po vrhu. A duha ni bi-
lo v njih.

In tedaj ukaže Gospod, da
prerokuje duha.

Od štirih vetrov pridi, duh,
dihni v te pobite, da ožive.
In šel je duh vanje. Oživele
so in se postavile na svoje no-
ge: silno velika vojska.

Tudi mi imamo velike doline
doma, polne mrtvaških kosti, tu-
di mi imamo prostore po tujih
tleh, kjer so v taboriščih umira-
li ljudje, kosti na tolikih krajih,
ki jih ne bomo nikoli našli.

Ne morem reči, da doberšen
del emigracije ne misli več na
te doline kosti. Toda ni dovolj,
da mislimo nanje, ni dovolj, da
odkrivamo zgodovino bojev v,
zmag in porazov, ni dovolj, da
jih oživljamo z govorjenjem in
prikazovanjem njenih del ti-
stim, ki naše borbe niso poznali
in še manj umeli. Če delamo sa-
mo to, naredimo kakor je nare-
dil Ezekiel prvo pot. Oživimo
jih, sklenemo jih s kitami in
kožo.

Čas je, da storimo to, kar je
naredil Ezekiel z drugim di-
hom. In duh je šel vanje, oži-

vite si vstopnice v predprodaji
in popeljite vsoto družino po pi-
sanem torontskem svetu, da bo
mladi rod spoznal bogato dedi-
ščino svojih staršev, ki jo sku-
šajo ohraniti v Kanadi in zgra-
diti z njo novo kulturo, ki bo no-
sila znamenje zdravih, poštenih,
delavnih in veselih ljudstev.

Pripravljali odbor za
slovenski paviljon "Ljubljana"
na "Metro Caravan"

vele so in se postavile na svoje
noge: silno velika vojska.

Ce hočemo resnično oživeti to,
v kar verujemo, potem smo
dolžni oživeti to z duhom, zakaj
samo ta je, ki more preteklost
in vse tiste, ki so v njej obstali,
nositi v sedanost in jih ohrani-
tati tudi za bodočnost.

V odmikanju časa je nevar-
nost za moč duha. Če pomislimo
na prva leta, kako je bilo še vse
živno v nas. Duh in trdno prepri-
čanje sta svetila iz naših besedi
in vseh naših dejanj. Čutili smo,
da duha mrtvih nosi tudi našega
duha, da s trdno začrtane poti
sploh ne moremo zaiti.

Dragi prijatelj, človek je šib-
ka stvar, najbolj šibka takrat, če
ni stiskana, če ne trpi, če ni v
skrbeh, če si lahko ustvari la-
godno življenje. Stiske in trplje-
nje, skrbi in težave, ki tlačijo te-
lo, odpirajo na široko dver duhu.
Zavoljo tega smo bili v Lesenem
mestu boljši, trdnjši in odpor-
nejši. Daj telesu lagodnost in u-
dobnost in tvoj duh bo pričel
pešati in trhleneti.

In v tem stadiju dober del na-
še emigracije danes je. Lagod-
nost namreč zapira okna v pre-
teklost in toliko jih je že, ki niti
ne žele več pogledati skoz nje.

Dolina kosti je za mnoge samo
še neprijeten spomin, za nekatere
neposrečena epizoda, za mno-
ge bolečina, ki jo je pač treba
pozabiti. Kdo bi se še spominjal
hudega iz preteklosti, ko je že
toliko drugih težav na vidiku?

Eno mi je vedno pred očmi, ko
premišljam to stanje: Brez Eze-
kijelov bo za nas preteklost
kmalu umrla in ne bo nas osta-
lo niti toliko, da bi vsako leto
za Spominski dan dihnili duha
v kosti.

Bridko je misliti, kako odteka
naša sila, bridko je misliti, kako
težko je že dobiti ljudi, ki bi bili
voljni kaj storiti. Vse nam po-
staja odveč, celo čas, ki naj bi
ga porabili za spodobno počast-
teh, ki so nekoč dali vse, kar so
imeli v upanju, da bo to prineslo
boljše čase tistim, ki bodo osta-
li.

Spet smo tu in spet smo v pre-
teklosti — stojimo na robu veli-
ke doline, ki je poslana s kosti-
mi. Ista vprašanja nam vstajajo,
ki so nam že tolikokrat v zad-
njem desetletju. Zakaj? Zakaj
tako krivično, zakaj tako brez
usmiljenja? Z molitvami so
trpeči zasipali nebo, v spokornih
procesijah so prosili za milost
in vendar tak konec — dolina
sprnelih kosti.

Dvema skrivnostima je težko
priti do dna, dragi moji — skriv-
nosti ljubezni in skrivnosti so-
vrastva. Kakor je brez meje da-
rovanje, ki ga more opraviti ve-
lika ljubezen, tako je lahko brez
meje sovraštvo, ki more pokon-
čati in razrušiti vse, tudi življe-
nje. V luči teh dveh skrivnosti
lahko umemo dolino kosti, lah-
ko umemo vsi preteklost in trd-
no sem prepričan, da letošnjega
Spominskega dneva ne moremo
lepše obhajati kakor s tem, da
iz te doline kosti vzamemo, kar
tako mogočno plava nad njo:
darovanje v veliki ljubezni.

To smo namreč zgubili v teh
letih. Darovanje. Darovanje
skupnosti, tudi če ni najboljša,
da bi bila boljša. Darovanje po-
sameznikom, tudi če so brez-
brižni, tudi če se odmikajo, da
bi ob svojem času doumeli, da
brez darovanja drug drugemu
ni moremo ničesar doseči. Daro-
vanje organizacijam, ki jih ima-
mo, da bi živele in opravljale
med nami svoje idejno poslan-
stvo, brez katerega nič ne pome-
nimo. Darovanje namenom, ki
dvigajo in krepijo duha, da bi
ne pozabili, da samo z duhom
lahko dosegamo vrednote, ki bo-
do napravile svet lepši.

Ne sovražimo, zakaj v vsakem

sovraštvu je kal smrti, tudi ta-
dobro počutili. Upamo, da jih
krat, ko je v najvišjem cvetju.
Sovraštvo samo je namreč smrt,
zavoljo tega ne more drugega
kakor moriti, bodisi z besedo ali
z dejanjem. V sovraštvu ni upa-
nja, ni vere — je samo tema in
obupno beganje. Sovraštvo ne
zida, temveč cefra še zadnje,
najbolj osnovne vrednote člove-
škega življenja.

Sovraštvo je bilo, ki je napol-
nilo to lepo dolino s kostmi.

Dragi moji, čudovit mir je
zdaj nad to dolino in čudovita
blaženost. Kosti mladih in sta-
rih, duhovnikov in laikov, uče-
nih in neučeni, leže skupaj. Z
zadnjim darovanjem v veliki
ljubezni so povezani in iz vseh
kosti sije luč, ki jo nobeno so-
vrastvo več ne more ugasniti.
Tej luči so pridružene lučke
vseh kosti, ki leže v neznanih
krajih in tudi lučke tistih, ki
smo jih na poti svojega begun-
skega življenja že položili v ze-
meljsko naročje. Vse to nam sije
nasproti, vse to je naše, vse to
je najlepše, kar smo imeli.

Ali more imeti kdo bolj poln,
bolj mogočen in bolj svetel Spo-
minski dan, kakor ga ima slo-
venski narod? Mar ni to dovolj,
da lahko odženemo vsako malo-
dušje, mar ni tako močno, da
lahko zavrta naš sklonjen ponos
in našo zmedelo voljo?

Od štirih vetrov pridi, duh,
dihni v te pobite, da ožive.

Dragi moji, v nas je — v nas
je, da vidimo, kakor je videl E-
zekijel:

In šel je duh vanje, oživele so
in se postavile na svoje noge:
silno velika vojska. Mar ni ču-
dno misliti na to, misliti, da ni-
samo sami, da smo z duhom, ki
oživlja kosti, velika, silna voj-
ska?

Nesimo to misel s seboj s tega
Spominskega dneva, nesimo jo
vsakemu Slovencu.

Kot zadnjo točko sporeda Spo-
minskega dne so gg. Lojze Po-
nikvar, Hinko Erčulj in France
Torkar podali Koroščevo "Našo
zgodbo", ki nas je vse spomnila
na nasilno vračanje Slovence
Narodne Vojske iz Koroške in
strašnega trpljenja, ki so jim ga
doma komunisti pripravili v
preračunano satansko naslado.
Našo zgodbo so spremljale do-
mobranske pesmi, posnete na
trak, katere so svoj čas prepe-
vali tudi tisti, ki danes mirno
počivajo v masovnih grobovih
široim Slovenije. S pesmijo "Oče,
mati, bratje in sestre...", kate-
ro so peli tudi vsi navzoči, se je
letošnji Spominski dan zaklju-
čil.

Naj porabim to priliko, da se
vsem sodelujočim tem potom
prav prisrčno zahvalim za trud
in pomoč, zlasti g. Janezu Svabu,
ki je radevoljno priskočil na po-
moč, da nam je pripravil magne-
tofonski trak in druge zvočne
naprave. Iskrena hvala.

Mi vsi pa si s tega Spomins-
kega dne zapišimo v spomin be-
sede pesnika Salija, ki smo jih
slišali in jih razumeli bolj kot
kdaj koli prej:

"Zemlja ti ljubljena,
Zemlja trpeča, upaj!

Naj te ne muči groza,
ne plaši mrak,
tja v večnost ko zlati trak
žarijo ti mrki okovi!
Nove kali v tebi spijo,
iz gnile prsti zorijo
žlahtni sadovi.

Otmur Mauser

ODOBKARSKI TURNIR NA
SLOVENSKI PRISTAVI

(Nadaljevanje s 2. strani)

imenom, pa ne poznam vseh.
Zahvalo pa smo gotovo dolžni
predsedniku M. Novaku, ki je
nosil breme cele organizacije.

Vsem igralcem, Kanadčanom,
onim iz daljnih mest Amerike in
našim clevelandskim fantom
smo hvaležni, da so nam, ne gle-
de na svoje lastne žrtve, pripra-
vili tako lep in prijeten športni
praznik. Onim, ki niso iz Cleve-
landa, se zahvaljujemo za obisk
in upamo, da so se med nami

dobro počutili. Upamo, da jih
bomo vsaj ob letu — če preje ne
bo mogoče — zopet pozdravili v
svoji sredi: Dobrodošli, veseli
nas, da se zopet vidimo!

Miro

V Detroitu 7 umorjenih

DETROIT, Mich. — Oblasti so
naše včeraj v neki enonadstrop-
ni hiši 7 umorjenih oseb, 4 žen-
ske in 3 moške. Sodijo, da naj bi
bil umor v zvezi s trgovino z
mamili. V hiši naj bi našli večjo
količino heroina.

Trupla so našli okoli 4.30 zju-
traj, ko je neka ženska, ki je
našla tam svojega moža ranje-
nega, poklicala policijo.

Umor je sličen onemu v Tole-
du, Ohio, pretekli teden, ki ga je
policija označila kot 'eksekucijo'
v zvezi s trgovanjem z mamili.

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

ISCÉMO OSKRBNIKA

Iščemo zakonski par za oskrb-
ništvo 24-stanovanjskega bloka
v Willoughby. S skušnjo. Žena
bi pomagala pri čiščenju. Plača
po zmnožnosti in skušnji. Na
razpolago stanovanje z 1, 2 ali
3 spalnicami z vsemi priključki.
Lepa prilika za pravi par. Po-
nudbe pošljite ali sporočite na
Ameriško Domovino, Box 203.

(120)

Soba se odda

Opremljena soba s souporabo
kuhinje se odda na 2546 St.
Clair Ave. Oglasite se osebno
po 10.30 dopoldne.

—(118)

Lastnik prodaja

dobro hišo v Euclidu, 3 spalnice,
klet, dvojna garaža, lep cvet-
lični vrt, lepa okolica. Za poja-
nila kličite 731-6838.

—(116)

Zakonca

Iščeta štirisočno stanovanje s
kopalnico in garažo v Euclidu
ali v bližini E. 185 St.
Kličite 486-4265

(120)

V najem

Lepo, moderno 5-sobno stano-
vanje zgoraj, ohlajevano, vgra-
jen štedilnik in hladilnik, polo-
žene preproge, kurjava, v nepo-
sredni bližini Sv. Vida.

Kličite 842-0072

(119)

Stanovanje oddajo

ALEXANDRE DUMAS;

Grof Monte Cristo

"Vi želite vedeti njeno ime?"
"O moj Bog," pravi Monte Cristo, "ni mi ga treba povedati, ker ga itak že vem."

"Grof ve vse," pravi Italijan in se pokloni.

"Oliva Corsinari, ali ni res?"
"Oliva Corsinari!"
"Markiza?"
"Markiza!"

"In končno ste se ž njo še oženili, dasi je bila rodbina močno proti temu."

"Moj Bog, da, končno sem se ž njo oženil."

"In vaši papirji?" pravi grof. "Ali imate vse pri sebi?"

"Kakšne papirje?" vpraša major Cavalcanti.

"No, svojo zakonsko pogodbo z Olivo Corsinari in otrokov rojstni list?"

"Otrokov rojstni list?"

"Rojstni list svojega sina Andree Cavalcantija; ali se ni imenoval Andrea?"

"Mislim da," odvrne major.

"Kako, vi to mislite?"

"Vraga, priseči bi ne mogel, kajti tega je že tako dolgo, da sem ime pozabil."

"To je res," odvrne Monte Cristo. "Torej papirje imate vse?"

"Obžalujem, gospod grof, a priznati vam moram, da me ni nihče opomnil, da bodem te listine morebiti rabil, in sem jih pozabil vtakniti v žep."

"Ah, vraga!" pravi grof.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

VILLA PARK — 1 S. 215 Ardmore Ave. — BY OWNER. 3 bdrm. 2 1/2 bath twnhse. 2 1/2 blks. S. of Roosevelt Rd. Beaut. crptg. & drapes. cent. a.c., dish/disp., water softener. Many extras. HI \$30's. 6% as-sum. mort. Immed. poss. 627-4616 (116)

ST. CORNELIUS PARISH — BY OWNER — 8 Rm, modernized brick Bung. 2 full baths, Enclsd. htd. porch, gas ht. Finished bsmt, 2 car gar. Close to everything. Upper \$30's. 774-6105 or 282-2721 (116)

VIC. MILWAUKEE-CENTRAL-ELSTON
By owner — Nr. St. Cornelius Church. 2 bdrms., 1 1/2 bath, liv. rm. din. rm. mod. cab. kit. pan. bsmt. gar. Low \$30's. 286-3405 (116)

ALGONQUIN — BY OWNER
Expandable 2 bdrm. brk. Cape Cod. Bsmt., gar., 75x220 lot. City water and sewer. \$19,900. 658-5164 (117)

6455 N. HAMILTON
2-6 1/2's. Sep. htg. units. Air cond., 1 1/2 cer. tile baths, prkg. \$61,000 or offer. By owner. For appt. call 761-4982 (117)

LONG GROVE — DELUXE Stone Ranch on 4 + wooded acres. Privacy. 7 rms. 3 bdrms., 2 1/2 baths. Lg. fam. rm. w-giant frplc. Barbeque. Wet bar. Zoned ht. and A.C. Finest appointments and construction. 2 1/2 c. att. gar. + 1 1/2 c. gar. In \$90's. Owner: 438-8717.

BUSINESS OPPORTUNITY

WELDING SHOP and gas station. With mod. 2 sty. 5 bdrm. home on adjoining property on State Route nr. Lake Geneva, Wisc. Call owner for details at 312-395-5381. (117)

RESTAURANT — FOR SALE
Gd. going bus. 2 kitchens. Nr. "L" station. Gd. location. By pvt. owner. Selling due to other interests. 243-7779 aft 3 p.m., 829-5088 eves & Sunday. (117)

"Ali so neobhodno potrebne?"
"Neobhodno."

Italijan se drgne z roko po čelu.

"Ah, per Bacco!" pravi. "Neobhodno?"

"Gotovo! Recimo, da bi tukaj kdo dvomil o veljavnosti vašega zakona, o legitimnosti vašega sina!"

"To je res," pravi Italijan, "to bi lahko kdo dvomil."

"To bi bilo za mladega moža žalostno."

"Bilo bi neprijetno."

"Lahko bi ga spravilo ob krasno ženitev."

"O peccato!"

"Na Francoskem, to pomnite, so ljudje strogi: tu ne zadostuje, kakor v Italiji, da gresta dva mlada človeka k duhovniku in pravita: 'Midva se ljubiva, zvežite naju!' Na Francoskem je vpeljan civilni zakon, in da je mogoče skleniti civilni zakon, je treba imeti verjetne listine in spričevala."

"To je nesreča, jaz teh papirjev nimam."

"No, k sreči jih imam jaz," pravi grof.

"Vi?"

"Da."

"Vi jih imate?"

"Jaz jih imam."

"Ah, kakšna sreča!" pravi Italijan, ki je že menil, da je zgrešil zaradi teh papirjev smoter svojega potovanja in se je zajedno bal, da ta pozabljenost lahko provzroči tudi težave pri izplačevanju osemindesetih tisoč frankov. "Ah, kakšna sreča. Da, sreča," nadaljuje, "kajti jaz bi ne bil mislil na nje."

"Vraga, to mi je razumljivo, človek ne more misliti na vse. Toda k sreči je mislil za vas abbe Busoni."

"Ah, ta ljubi abbe!"

"To je previden mož."

"To je občudovanja vreden mož," pravi Italijan. "In on jih je poslal vam?"

"Tukaj so."

Major vsled začudenja sklene roke.

"Poročeni ste bili z Olivo Corsinari v cerkvi San Paolo di Monte Cattini; tukaj je duhovnikovo spričevalo."

"Da, na mojo čast, tako je," pravi major, začudeno opazuje papir.

"In tukaj rojstni list Andree Cavalcantija."

"Vse v redu," pravi major.

"Zdaj vzemite te papirje, ki so za me brez pomena, in jih izročite svojemu sinu, ki jih skrbno shrani."

"To pač mislim!... Če bi jih izgubil..."

"Torej, če bi jih izgubil?" vpraša Monte Cristo.

"Ej," odvrne Italijan, "potem bi bilo treba pisati po nje v Italijo in bilo bi nerodno, iskati nove."

"Res, to bi bilo težavno," pravi grof.

"Skoro nemogoče," pristavi major.

"Veseli me, da uvidevate važnost teh papirjev."

"To se pravi, da jih smatram za nepoplačljive."

"Zdaj," nadaljuje grof, "kar se tiče matere mladega moža..."

"Kar se tiče matere mladega moža..." ponovi major nemirno.

"Markize Corsinari?"

"Moj Bog," pravi Italijan, ki se mu zde težave večje in večje, "ali je potrebna njena prisotnost?"

"Ne, gospod," odvrne Monte Cristo, "sicer je pa pač..."

"Da, da," ga prekine major, "sicer je pa..."

"Plačala naravi svoj davek..."

"Ah, da!" pravi major zelo živahno.

"To mi je znano," pravi Monte Cristo; "umrla je pred desetimi leti."

"In še vedno objokujem njeno smrt, gospod," pravi major, potegne iz žepa robec ter si obriše z njim zdaj jedno, zdaj drugo oko.

"Kaj hočete?" pravi Monte Cristo. "Vsi smo umrljivi. Zdaj, ljubi gospod Cavalcanti, pač razumete, kako nepotrebno je na Francoskem vedeti, da ste bili petnajst let ločeni od svojega sina. Teh povestij o otrocih, ki jih ugrabijo cigani, tu kaj nihče več ne verjame. Dali ste ga vzgojiti v zavodu v provinci in hočete, da zdaj spopolni svojo izobrazbo v pariškem svetu. Zato ste zapustili Via Reggio, kjer prebivate izza smrti svoje soproge. To je dovolj."

"Mislite?"

"Gotovo."

"Torej dobro."

"Če bi se pa slučajno kaj izvedelo o tej ločitvi..."

"Ah, da. Kaj naj rečem?"

"Da je nezvest odgojitelj, kupljen od sovražnikov vaše rodbine..."

"Od Corsinarijev?"

"Čisto prav... Da je torej ta odpeljal vašega sina, da bi izmrlo vaše ime."

"Čisto prav, ker je on edini sin."

"Torej zdaj, ko je vse v redu in vas več ne pustijo an cedilu vaši spomini, ki ste jih obnovili, ste brezdvomno že uganili, da sem vam pripravil neko iznenadenje."

"Prijetno?" vpraša Italijan.

"Ah," pravi Monte Cristo, "vidi se, da ni mogoče varati niti očesa, niti srca očetovega."

"Hm!" pravi major.

"Ali ste po nepredvidnosti mojih ljudij opazili ali ste uganili, da je tukaj?"

"Da je kdo tukaj?"

"Vaš otrok, vaš sin, vaš Andreea."

"Uganil sem," pravi major kolikor mogoče flegmatično; "torej je tukaj?"

"V hiši," odvrne Monte Cristo; "komornik, ki je bi pravkar tukaj, mi je javil njegov prihod."

"Ah, izvrstno, izvrstno!" vslikne major.

"Moj ljubi gospod," pravi Monte Cristo, "razumem, da ste ginjeni. Treba vam je nekaj časa, da se pomirite! Tudi mladeniča hočem pripraviti na tako dolgo zaželeno svidenje, kajti že naprej vem, da njegova nestrpnost nič ne zaostaja za vašo."

"To mislim," pravi Cavalcanti.

"Torej v kratki četrti ure sva pri vas."

"Torej ga mi pripeljete? Torej ste tako dobri, da mi ga predstavite sami?"

"Ne, ne maram se siliti med očeta in sina. Sama bodeta, gospod major, toda bodite brez skrbi, gospod major, kajti če bi

tudi molčal glas vaše krvi, se vam je nemogoče zmotiti. Pride namreč skozi ta vrata. Je to lep, plavalas mladenič, morda nekoliko preveč plav, in, kakor se prepričate, zelo prikupljivega vedenja."

"Oprostite," pravi major, "a veste, da nisem vzel na pot ničesar razun dveh tisoč frankov, katere mi je poslal dobri abbe Busoni. S tem sem plačal pot in..."

"In zdaj potrebujete denarja... to je vse v redu, ljubi gospod Cavalcanti. Vzemite takoj zdaj tu osem bankovcev, vsakega za tisoč frankov."

Majorjeve oči se posvetijo kakor almadin.

"Zdaj vam imam plačati še štirideset tisoč frankov," pravi Monte Cristo.

"Ali zahtevate pobotnico, Ekscelesca?" vpraša major, vtika je bankovce v naprsni žep svoje suknje.

"Zakaj?" vpraša grof.

"No, da se poravnata z abbejem Busonijem."

"Lahko mi daste celotno pobotnico, kadar prejmete še drugih štirideset tisoč frankov. Med poštenimi ljudmi je tako velika previdnost nepotrebna."

"Ah, da, to je res," pravi major, "med poštenimi ljudmi."

"Zdaj še zadnjo besedo, markiz."

"Govorite."

"Vi mi dovolite prijateljski nasvet, ali ni res?"

"Kako! Prosim vas."

"Ne škodovalo bi vam, če odložite to poljsko suknjo."

"Res?" pravi major, ogleduje svojo obleko z nekim dopadanjem.

"Da, v vaši okolici jo lahko nosijo še dolgo, toda v Parizu je

ta obleka kljub svoji elegantnosti že davno prišla iz mode."

"To je žalostno," pravi Italijan.

"O, če se vam je priljubila, jo pri svojem odhodu lahko zopet oblečete."

"Toda kaj naj oblečem?"
(Dalje prihodnjič)

V blag spomin

DESETE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA DRAGEGA IN
NEPOZABNEGA SINA
IN BRATA

Matthew Hodnik

ki nas je za vedno zapustil
15. junija 1961

V tihem grobu mirno zdaj spiš, v duhu pa vedno med nami živiš. Na grob Tvoj bomo položili šopek rdečih cvetic, to je dokaz ljubezni naše, da je spomin nam na Tebe svet.

Tvoji žalujoči:

MAMA, SESTRA IN BRAT

Cleveland, O. 15. junija 1971.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterlooe Road

531-1235

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

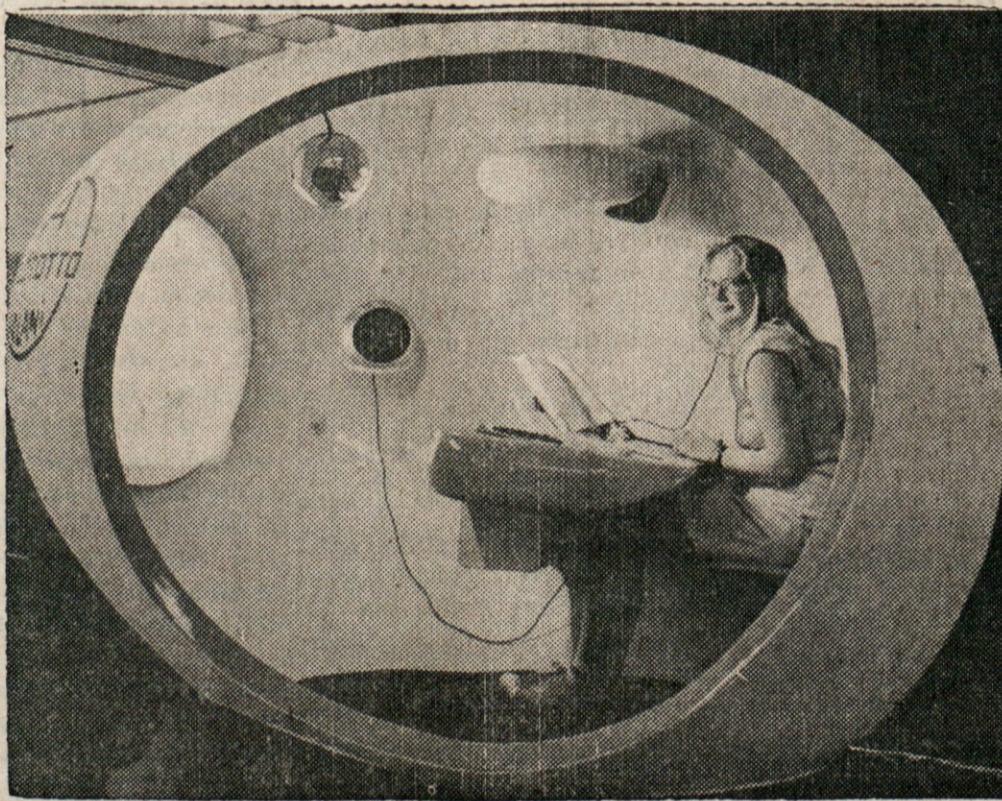
Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOCNO

NOVE VRSTE UČILNICA — V Dortmundu na Nemškem so razstavili učilnico v obliki jajca, ki študenta popolnoma loči od okolice, da lahko v miru študira. Na razpolago ima seveda vsa tehnična sredstva za sprejem lekcij, za odgovore in vprašanja.

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORNIA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa
takoj po rojstvu.

- izdaja najmoderneje vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

NAROCITE SVOJIM DOBRIM OCETOM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Očelovski dan

dne 20. junija 1971

Naročite telefonično: 431-3628

Naročite pismeno:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Očetovski dan na sledeči naslov:

Za to darilo pošiljam znesek \$

Moje ime in naslov:

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

Oglašujte v naših malih oglasih

- ČE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- ČE ISČETE ali oddajate stanovanje,
- ČE POTREBUJETE delovno moč,
- ČE ISČETE zaposlitev,
- ČE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0628.